

Ελλάδα

Ήλιος καυτός σαν μια
λαμπάδα,

μ' αμπέλια γεμάτα
λιβάδια.

Ελαιόδεντρα όπου κι
αν πας,

ολούθε μαρμάρινα έργα
που την πνοή σου
παίρνουν.

Η θάλασσα εδώ γλυκιά,
τα κύματά της αγκαλιά
σε παίρνουν,
γιομάτη τοπία
εξωπραγματικά,
μοιάζουν με ψέμα στην
ξένη ματιά.

Δήμητρα Ζανδέ

Ήταν ο ήλιος που μου 'πανε να δω
από κοντά,
γιατί παρόμοιο δε ζούσα.
Πόσο αλλιώτικος ήταν τελικά
να τον αντικρίσω από τα θυρόφυλλα,
ανοίγοντας τον λαχταρούσα.
Αυτή η πλατεία του χωριού η
ξακουστή,
κληματαριές κάθε αυλή και από μία.
Μοσχοβαλάει το ψωμί και οι ελιές
και στολισμένα στο τραπέζι τα
σταφύλια,
και νερό
Στην κάψα του φετινού καλοκαιριού
διψάει η γη μας για συμπόνια,
οι πόρτες ανοιχτές,
ευωδιάζει η πλάση όλο ομόνοια.

Γιώργος Κάβουρας

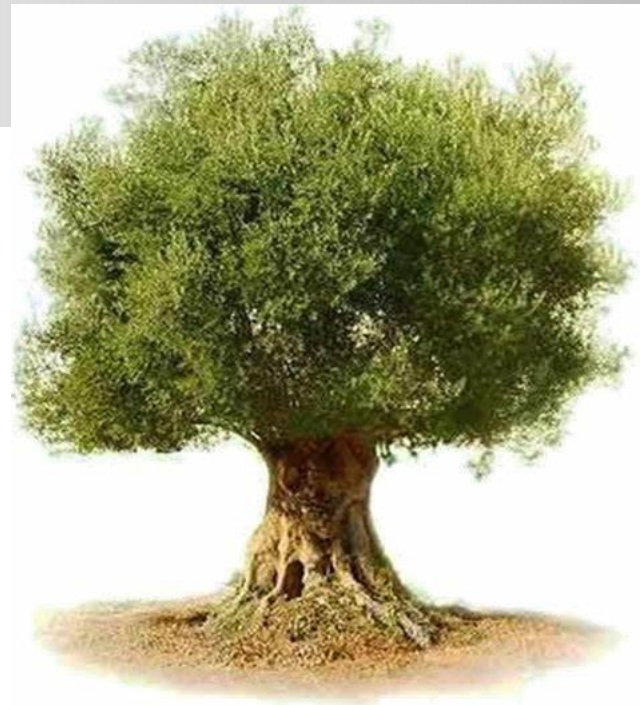

Στη χώρα της ελιάς, στη
ρίζα βαθιά
εκεί που το μουλάρι κράζει
στη σκιά,
το τουφέκι σφυρίζει, οι
σημαίες υψώνονται
σε μια χώρα του πέρα,
όνειρα αγκαλιά.

Στη γη των ελιών, η ψυχή
μας ανθίζει
σαν ρίζα βαθιά στον χρόνο
αντέχει.

Στο μουλάρι της ελπίδας
προχωράμε μπροστά
με τουφέκια αγάπης,
σημαίες ειρήνης στην
αγκαλιά!

Κωνσταντίνος Καμαργιαννούδης

Γιάννης Καραμιχάλης

“Ελλάδα”

Ελλάδα του ήλιου, της
ελιάς, των αμέτρητων
θαυμάτων.

Όπου κι αν πας, αντίκρυ
σου θα βρεις αγάλματα,
ναούς,

περίτεχνα απομεινάρια
αλλοτινής στιγμής,
με δεξιοτεχνία και πάθος.

Όπου κι αν πας σε
περιβάλλει η φύση!
Δέντρα, βουνά και
δροσερός αέρας.

Ελλάδα, χώρα της καρδιάς,
εφάμιλλη καμίας.

“Ελληνικό καλοκαίρι”

Ήλιος θαλασσα αρμύρα
Καλοκαίρι!

Κύμα σκάει στις ακτές
Καλοκαίρι!

Λαμποκοπούν οι ελιές
σαν κάμπος ασημένιες
Καλοκαίρι!

Άσπρα συννεφάκια
σαν λευκά περιστεράκια
ταξίδι στον ουρανό
Καλοκαίρι!

Τζιτζίκια αραχτά
σιγοτραγουδούν τα
μεσημέρια
Καλοκαίρι!

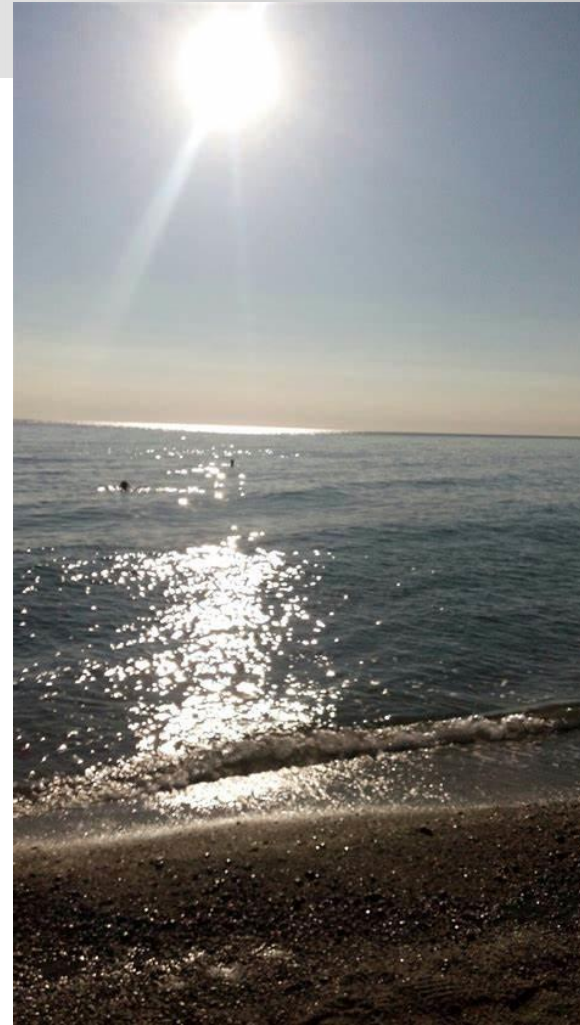

Βασίλης Κέλης

Ο ήλιος εβγήκε, ελιές στο
χωράφι για να 'βρει
Τα μάρμαρα λάμπουν σαν
να 'ταν ηλιαχτίδες φωτός!
Τουφέκι μακριά τον αιθέρα
τρομάζει με αχό.
Κι η θάλασσα λάμπει,
διαμάντι της Ελλάδας θεϊκό.

Γκαμπριέλα Κράστεβα

Ελλάδα, χώρα μοναδική,
χώρα φωτεινή,
με χρυσές πέτρες
και καρδιές.
Ελλάδα με τον μπλε
ουρανό
και με βήμα τρανό,
κάτω από τον ήλιο τον
ζεστό
βρήκες τρόπο για να ζω.
Ελλάδα με τα αμπέλια που
μας έδωσες ζωή
και με τα δέντρα σου πνοή.

Γιάννης Καραμιχάλης

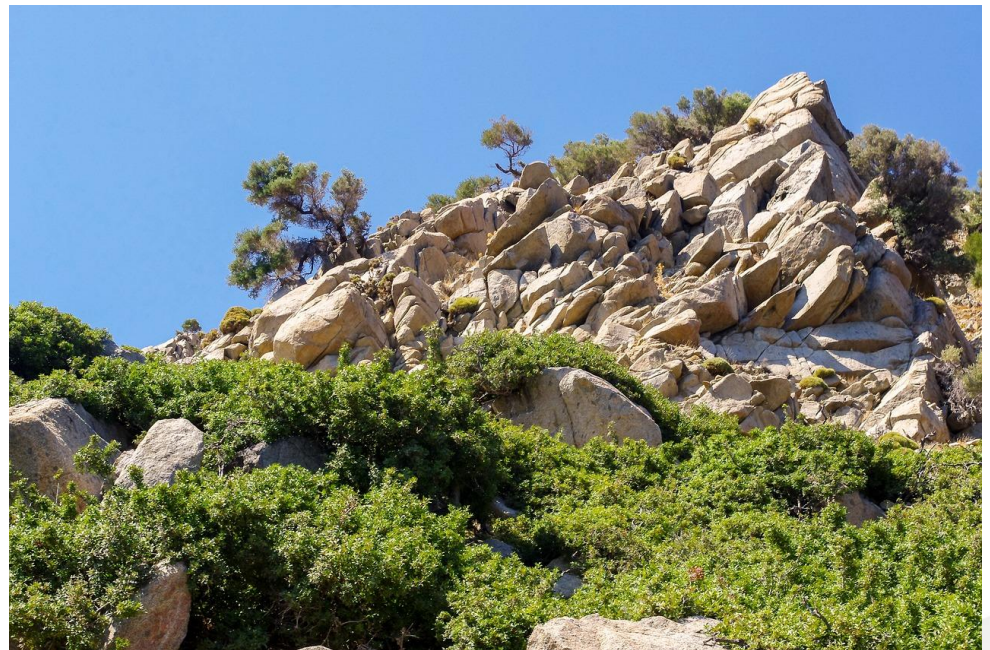

Στον ουρανό ψηλά ήλιος
λάμπει,
με τη θερμή του
ακτινοβολία να μας
αγκαλιάζει.
Κάτω στη γη μια πέτρα
ακίνητη
συντροφιά των αιώνων,
πάντα συγκρατημένη.

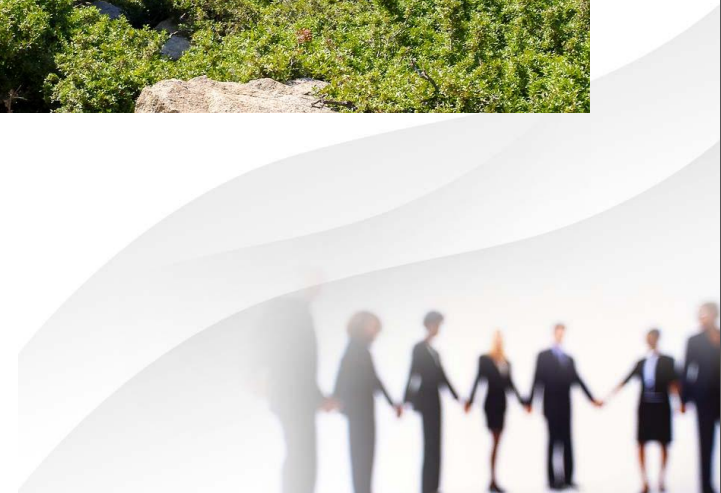
Βάιος Παπαδημητρίου

Ελλάδα, πρόσωπα πολλά,
καρδιές μαλαματένιες,
σαν μαζεμένες από καιρό
σε κάτι πέτρες.
Και ο ήλιος μες στα μάτια
τους να λούζει τις κοπέλες.

Μάρκος Κουφλής

Η Παναγιά πάνω στα βράχια
ασπρισμένη γιορτάζει και
λαχταράει
τους πιστούς της για να δει.
Στο στενό δρομάκι
με τις μυρτιές της ν' ανεβούν,
ένα κεράκι ν' ανάψουν για ευχή.
Ίσκιο και δροσιά στη βρύση θα
'βρουν
και μόλις φτάσουν μυρωδάτο
ψωμί.
Μετά θα πέσει το σκοτάδι
συνάντηση θα δώσουν στην
κληματαριά
οι παρέες στο μεγάλο πανηγύρι
με λαούτα και βιολιά.
Το κλειδί που ξεκλειδώνει κάθε
πίκρα
και η κούπα γεμισμένη με κρασί
τα βαρέλια θα αδειάσει όλα
μέχρι να τους έβρει το πρωί.

Λουκάς Κάβουρας

Καταγάλανη θάλασσα,
Ελλαδικός ο ήλιος!
Με τις ακτίνες του να
καθρεπτίζονται
οι αρχαιοελληνικές πέτρες.
Το δίκαιο των αθλητών
που μάχονται
για την τιμή αυτών και των
οικείων!
Στεφάνι Ολυμπιακό
δοξασμένης ελιάς
στους άξιους νικητές των
αιώνων.

Μελίνα Κωνσταντάκη

▪

